Камуністычная партыя (бальшавікоў) Беларусі

ЗЬВЯЗДА

Орган Цэнтральнага і Менскага Камітэтаў КП(б)Б

ЛІСТАПАД 26 1932 г. № 264 (4516)

Год выданьня XVI

Пралетары ўсіх краёў, злучайцеся!

Землятрасеньне ў Германіі

«Праўда» паведамляе, што ўноч на 21 лістапада па ўсёй Заходняй частцы Германіі аж да Галяндзкай граніцы адчуваліся падземныя штуршкі. Хістаньне глебы працягвалася 2 мінуты і суправаджалася моцным падземным гулам. Землятрасеньне выклікала паніку сярод насельніцтва Дортмунду, Эсэпу, Кобленцу і інш. рэйнскіх гарадоў. Гул быў настолькі моцны, што жыхары, якія прачнуліся ноччу, спачатку думалі, што пачалася гарматная кананада. У Галяндыі, дзе адначасова ў некаторых гарадох адчуваліся падземныя штуршкі, у дамох зрабіліся шчыліны. Як паведамляе абсэрваторыя ў Аахэне, землятрасеньне насіла тэктанічны характар, эпіцэнтр яго знаходзіцца ў Паўночным моры. Перамяшчэньне пластоў зямлі ішло з поўначы на поўдзень.

Забастоўка японскіх маракоў

ТОКІЕ, 25. Забастоўка маракоў кампаніі «Амагасакі Кісен Кайся» ў Осака пашыраецца. У стачцы прымаюць удзел каманды 17 суднаў з усіх 24 суднаў кампаніі. У сувязі з недапушчэньнем бастуючымі штрэйкбрэхэраў паліцэйскімі арыштавана 19 бастуючых матросаў.

НЕАДКЛАДНА АДПРАВІЦЬ ЛЕНІНГРАДУ АПОШНІЯ 8 ТЫСЯЧ ТОН!

96 проц.

24 ЛІСТАПАДА БЫЛО АДГРУЖАНА ЛЕНІНГРАДУ 2.443 ТОНЫ, АБО 1,3 **ПРОЦ.** ПЛЯНУ.

УСЯГО НА 25 ЛІСТАПАДА АДГРУЖАНА ЛЕНІНГРАДУ 183.440 ТОН, АБО 96 ПРОЦ. ЗАДАНЬНЯ. ЗАСТАЛОСЯ АДГРУЗІЦЬ КАЛЯ 8.000 ТОН.

ВЫКАНАЛІ ПЛЯНЫ

ЧАВУСЫ. (Па тэлеграфу). Заданьне на адгрузку Ленінграду 2.750 тон бульбы перавыканана. Адгружана 2.753,7 тон, ці 101,1 проц. Загатоўка і адгрузка працягваецца.

Лубяніцкі.

***

РАГАЧОЎ. (Па тэлеграфу). Заданьне па адгрузцы бульбы Ленінграду (8.330 тон) 23 лістапада выканана. Адгружана 8.337 тон.

Тройка: Мацко, Яўсеенка, Хацінскі.

***

СМАЛЯВІЧЫ. (Па тэлеграфу). Заданьне па адгрузцы бульбы Ленінграду Смалявіцкім раёнам выканана. Плян—2.490 тон, адгружана 2.514 тон, (101 проц.). Адгрузку працягваем.

Сакратар РК КП(б)Б Кудман.
Старшыня РВК Козінцаў.

З адсталых—у перадавыя

Шклоў. Да 15 лістапада Княжыцкі сельсавет лічыўся адным з самых адсталых па раёне.

Прарыў у загатоўцы і адгрузцы бульбы стварыўся таму, што сельсавет, упаўнаважаны РК і РВК **тав. Кураньскоў** спадзяваліся на тое, што бульба пойдзе самацёкам, што плян будзе рана ці позна выканан, а таму яны ніякай работы не вялі. Члены сельсавету і камісій садзейнасьці самі не здавалі бульбы.

Раённыя ўпаўнаважаныя мяняліся кожны дзень. Яны камандавалі, пагражалі, «вывучалі» зводкі, але ніякай канкрэтнай дапамогі не аказвалі. А сельсавет увесь час адставаў, не зыходзячы з рамак чорнай дошкі.

Малюнак зусім зьмяняецца з прыездам баяздольнай брыгады з раёну на чале з сакратаром РК камсамолу тав. **Бобрыкавым.**

Брыгада пачынае разгортваць палітычна-масавую работу сярод беднякоў і серадпякоў—аднаасобнікаў. У першую чаргу бяруцца на буксір злосныя нездатчыкі бульбы з акты ву сельсавету. Абвешчана рашучае наступленьне на кулацка-заможную частку вёскі.

Брыгада мабілізуе ўсіх камсамольцаў, калгасьнікаў-ударнікаў і лепшы актыў. Яна пачынае арганізоўваць патокі чырвоных абозаў. Праз некалькі дзён пасьля прыезду брыгады арганізуецца першы абоз з бульбай у ліку 35 фурманак. Усьлед за ім—другі абоз у якім прымалі ўдзел 173 гаспадаркі; абозам здана 1.329 цэнт. бульбы.

На 17 лістапада Княжыцкі сельсавет выканаў свой плян на 86,8 проц., даўшы толькі за два дні ўпартай работы прырост на 21,4 проц.

На ўсіх вучастках праводзяцца лятучыя мітынгі і сходы. Вёска, якая выканала плян, брала на буксір адстаючых, разгортвала сацспаборніцтва.

Некаторыя калгасьнікі здавалі бульбу са сваіх уласных рэсурсаў, напрыклад, Жданаў Васіль, Давідовіч Франц, Цямрук Мар'я і інш.

Былі факты, калі аднаасобнікі, якія не мелі спэцыяльных самаабавязацельстваў па здачы бульбы, таксама прымалі ўдзел у чырвоным абозе (Кучынская Мар'я, Алейнікаў Іван, Давідовіч Г. і інш.).

Такім шляхам Княжыцкі сельсавет толькі за 3-4 дні дабіўся вялізарных посьпехаў.

Вопыт работы Княжыцкага сельсавету, які паказаў ударныя тэмпы загатовак бульбы, павінен быць поўнасьцю скарыстаны ўсімі адстаючымі сельсаветамі раёну, асабліва Зарэчна - Шклоўскім, Гарадзецкім і Падгайцаўскім.

П. К.

Безадказнасьць і нежаданьне працаваць

Рагачоў. Гадзілавецкі сельсавет зрывае выкананьне пляну бульбазагатовак. Адной з асноўных прычын адставаньня сельсавету зьяўляецца тое, што як сельсавет у цэлым, так і паасобныя яго члены (Данілкава Х., Войтаў Я., Барадуленка М. і інш.) ня толькі не ўзначалілі гэтай работы, а наадварот, увесь час сабатавалі выкананьне ўзятых самаабавязацельстваў.

На сваіх вучастках яны ніякай работы не вядуць і фактычна не нясуць ніякай адказнасьці за выкананьне пляну. На прэзыдыуме сельсавету ні адзін з яго членаў ня мог падаць дакладных лічбаў аб становішчы загатовак на прымацаваных да іх вучастках.

Складзеныя брыгады з актыву сельсавету нават ні разу не зьявіліся на свае вучасткі. Да ліку такіх «актывістаў» можна аднесьці спэцыялістаў з саўгасу «Турск», якія толькі на паперы лічацца ўпаўнаважанымі па загатоўках.

К.

Звыш пляну

Бабруйск. Калгас «Ударнік», Старцаўскага сельсавету, паказаў узорны прыклад выкананьня сваіх самаабавязацельстваў перад дзяржавай. Плян бульбазагатовак калгасам выканан на 105 проц. На сваім апошнім сходзе калгасьнікі, абгаварыўшы пытаньне аб адгрузцы бульбы Ленінграду, добраахвотна з уласных рэсурсаў здалі адну тону. Асабліва актыўны ўдзел у здачы бульбы прымалі калгасьнікі **Печань Я., Сьвірка Я., Батура Х., Нікіфараў В.** і інш.

Калгас «Ударнік» зьвярнуўся з заклікам да суседніх калгасаў пасьледваць яго прыкладу.

(Белта).

За ўзорны цэх грамадзкага харчаваньня

За апошнія гады мы наглядаем вялікі рост сеткі грамадзкага харчаваньня па БССР. За адзін толькі апошні год адкрыта ў гарадох звыш 50 сталовак, у саўгасах і МТС—58, у калгасах—каля 500. У часе кастрычніцкіх сьвят адкрыта вялікая фабрыка-кухня на 5 тыс. абедаў пры фабрыцы «Сьцяг Індустрыялізацыі» ў Віцебску.

Ёсьць пэўны зрух і ў галіне якасьці работы сталовак, у выніку рэалізацыі пастановы партыі аб паляпшэньні грамадзкага харчаваньня.

Многія заводзкія, партыйныя, прафэсыянальныя і гаспадарчыя арганізацыі добра ўсьвядомілі, што цэх грамадзкага харчаваньня зьяўляецца ня менш важным, чым іншыя цэхі прадпрыемства, і ўпарта, настойліва змагаліся за паляпшэньне яго работы. Мы маем у БССР рад сталовак, якія могуць служыць узорам добрай пастаноўкі грамадзкага харчаваньня.

Яны паказалі, што ўсе размовы аб адсутнасьці прадуктаў, аб немагчымасьці ў сувязі з гэтым даць высокаякасны абед—зьяўляецца апартуністычным ныцьцём, што бальшавіцкая ініцыятыва і энэргія, памножаныя на дапамогу рабочай грамадзкасьці, вырашаюць задачы барацьбы за добрую культурную сталоўку.

Сталоўка Менскай абутковай фабрыкі, якая нядаўна дрэнна абслугоўвала рабочых і выпускала аднастойны стандартны абед, карэнным чынам перабудавала сваю работу. Чарга зьнішчана, цэны на мясныя абеды зьніжаны. У мэню штодзенна фігуруюць 14-15 страў. Абслугоўваюцца начныя зьмены. Працуе «куток ўдарніка». Рыхтуюцца спэцыяльныя стравы для дыэтнікаў.

Добрым цэхам грамадзкага харчаваньня зьяўляецца таксама **сталоўка фабрыкі «Дзьвіна»**, якая дабілася вялікіх посьпехаў у абслугоўваньні рабочых і атрымала прэмію на ўсесаюзным конкурсе.

Заваявала першынства і сталоўка № 6 ТСТ пры заводзе «**Полымя рэвалюцыі»**. Яна дабілася шырокага ўжываньня гародніны ў розных відах. Яна прапускае ўсе тры зьмены рабочых, працуе ноччу. У яе мэню фігуруе да 17 страў. Калёрыйнасьць абедаў—высокая.

Знадворны выгляд гэтых сталовак—найлепшы. Шмат што зроблена для паляпшэньня іх санітарна-гігіенічнага становішча.

Гэтыя сталоўкі зрабілі першыя крокі па стварэньні ўласнай харчовай базы, арганізаваўшы свае трусятнікі, сьвінаадкормачныя пункты і г. д.

Пралетарская грамадзкасьць павінна ведаць старшых кухараў лепшых сталовак, якія па-баявому змагаліся за паляпшэньне грамадзкага харчаваньня. Гэта — тав. **Сакольскі** (фаб. «Дзьвіна»), **Кірухін** («Полымя рэвалюцыі»), **Пятровіч** (Менская абутковая фабрыка), **Сакаленка** (Магілёўская швэйная фабрыка імя Валадарскага).

Там-жа, дзе заводзкія арганізацыі ня лічылі грамадзкае харчаваньне сваёй справай, дзе не зразумелі таго, што добрая пастаноўка работы сталовак зьяўляецца важнейшым фактарам выкананьня прамфінпляну, там усё застаецца па старому: чаргі, бруд, антысанітарыя, стандартны нізкакалёрыйны абед, мяса ў якасьці рэдкага госьця, адсутнасьць самазагатовак, адсутнасьць уласнай харчовай базы, утрыманчыя тэндэнцыі і надзеі на цэнтралізаваныя фонды.

Да такіх сталовак адносяцца цэхі грамадзкага харчаваньня заводу «Чырвоны мэталіст», імяВарашылава, «Бальшавік», Магілёўскага вузла і раду інш. Параўнаньне работы добрых і дрэнных сталовак паказвае, што якасьць работы цалкам залежыць ад таго, наколькі ўважліва адносяцца да справы харчаваньня гаспадарчыя і грамадзкія арганізацыі, наколькі клапоцяцца яны аб пабудове ўласнай харчовай базы.

Дырэктывы партыі і ўраду аб барацьбе з прагуламі рэзка павышаюць адказнасьць усіх прадпрыемстваў за становішча грамадзкага харчаваньня. Гаспадарнікі нясуць поўную адказнасьць за работу сталоўкі; іх абавязак дабіцца, каб сталоўкі давалі рознастойны і смачны абед, сьнеданьне і вячэру. Каб палепшыць абеды, трэба прымусіць сталоўкі разгарнуць самазагатоўкі ў глыбінных пунктах, заключыць доўгатэрміновыя дагавары з калгасамі і сельспажыўтаварыствамі.

Разьвіцьцё ўласнай харчовай базы—трусагадоўлі, сьвінаводзтва, прыгарадных гаспадарак, становіцца справай ня толькі ЗРК і прафорганаў, але неабходнай функцыяй усіх заводакіраўніцтваў. Трэба аказаць больш увагі, больш клапот, больш дапамогі, прадставіць самую шырокую ініцыятыву старэйшаму кухару—цэнтральнай фігуры рабочай сталоўкі, бо ад яго ведаў, ад яго ўменьня залежыць якасьць работы цэхаў грамадзкага харчаваньня.

І нарэшце, лепшых людзей—на вучастак рабочага снабжэньня!

Супроць белага тэрору!

Супроць працэсу над тав. Тарашкевічам

Пратэст вучоных гор. Менску

Мы, вучоныя гораду Менску, сабраўшыся на сход для абгаварэньня пытаньняў разьвіцьця вышэйшай школы БССР, з вялікім абурэньнем пратэстуем супроць гвалтоўнага правакацыйнага суда над рэвалюцыянэрам—правадыром разгромленай фашызмам 100-тысячнай «Грамады» працоўных мас Заходняй Беларусі, членам Беларускай Акадэміі Навук тав. **Тарашкевічам.**

У той час, калі ў краіне Саветаў, пад кіраўніцтвам ленінскай камуністычнай партыі, на чале з правадыром сусьветнага пралетарыяту тав. **Сталіным,** адбываецца гіганцкі рост сацыялістычнай эканомікі і культуры, сусьветны капіталізм задыхаецца ў ціскох вострага эканамічнага крызісу, які выклікаў нячуваную эксплёатацыю працоўных мас, голад, галечу, беспрацоўе, заняпад навукі і культуры.

БССР, як неадрыўная частка СССР, на аснове ленінскай нацыянальнай палітыкі дасягнула нябывалых посьпехаў ва ўсіх галінах сацыялістычнага будаўніцтва. Пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б з посьпехам будуецца культура, нацыянальная па форме і сацыялістычная па зьместу. Лепшымі паказальнікамі гэтага зьяўляюцца дзесяткі тысяч школ на мовах усіх нацыянальнасьцяй БССР, дзесяткі ВНУ, ВТНУ і навукова-дасьледчых інстытутаў на чале з Беларускай Акадэміяй Навук.

У гэты час пад пятой польскага фашызму па-барбарску зьнішчаюцца рэшткі беларускай культуры працоўных мас, закрываюцца апошнія беларускія школы, разгромлена ТБШ, лепшыя барацьбіты за сацыяльнае і нацыянальнае вызваленьне працоўных мас кідаюцца ў турмы, надпадаюць нячуваным катаваньням і зьдзекам.

Узьнімаючы свой голас пратэсту супроць фашысцкага суда над тав. Тарашкевічам, мы, вучоныя гораду Менску, заклікаем усіх чэсных дзеячоў навукі далучыць свой голас пратэсту да нашага голасу і патрабаваць вызваленьня тав. Тарашкевіча з крывавых кіпцюроў фашысцкіх катаў.

Няхай жыве рэвалюцыйнае змаганьне працоўных мас Польшчы, Заходняй Беларусі і Украіны за дыктатуру пралетарыяту!

Няхай жыве камуністычная партыя Польшчы і Заходняй Беларусі — правадыр за сацыяльнае і нацыянальнае вызваленьне!

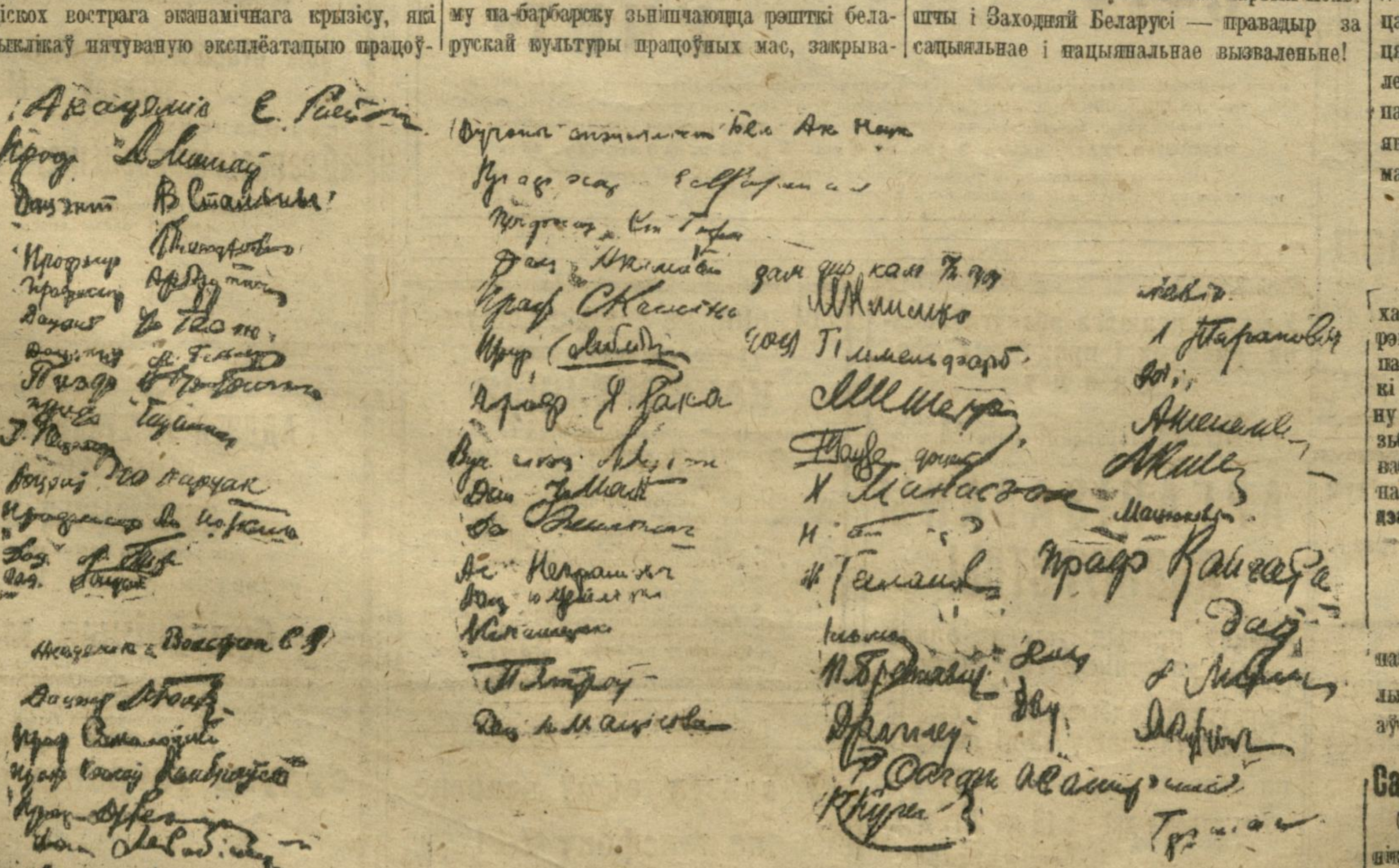

Гітлеру не ўдалося сфармаваць урад

БЭРЛІН, 24. Агенцтва Вольфа паведамляе: «Гітлер у сваім лісьце да прэзыдэнта рэспублікі адмовіўся выканаць даручэньне стварыць парляманцкую большасьць пры фармаваньні ўраду. Гітлер з свайго боку запрапанаваў, каб прэзыдэнт даручыў яму стварэньне ўраду без агаворак і бяз умовы папярэдняга забесьпячэньня парляманцкай большасьці, з тым, каб гэты ўрад атрымаў прэзыдыяльныя паўнамоцтвы.

Прэзыдэнт адхіліў гэту прапанову, бо ён лічыць, што ён ня можа ўзяць на сябе адказнасьці перад германскім народам за прадастаўленьне прэзыдыяльных паўнамоцтваў кіраўніку партыі, якая ня раз выстаўляла свае прэтэнзіі на манапольнае кіраўніцтва краінаю. Прэзыдэнт рэспублікі, прымаючы такую пастанову, уматываваў гэты непакой тым, што прэзыдыяльны ўрад, на чале якога стаяў-бы Гітлер, няміну́ча разьвіваўся-б у напрамку партыйнай дыктатуры з усімі яе вынікамі і выклікаў-бы надзвычайнае абвастрэньне супярэчнасьцяй унутры германскага народу. Прэзыдэнт рэспублікі ня лічыць магчымым сумясьціць такія дзеяньні са сваёй прысягай і сумленнасьцю.

***

БЭРЛІН, 24. Гітлер зьвярнуўся да статс-сакратара Майснэра з лістом, у якім між іншым, піша: «Я не дамагаўся прадастаўленьня мне кіраўніцтва такім прэзыдыяльным габінэтам, але прадставіў на разгляд прэзыдэнта плян вырашэньня германскага ўрадавага крызісу, які не знаходзіцца ні ў якай сувязі з гэтай ідэяй».

Далей Гітлер падкрэслівае, што перагаворы аб стварэньні базы для ўраду парляманцкай большасьці не маглі прывесьці да станоўчых рэзультатаў, «бо існаваў намер, ва што-б там ні стала пакінуць габінэт Папэна ў якасьці прэзыдыяльнага габінэту». У заключэньне Гітлер просіць Майснэра перадаць прэзыдэнту Гіндэнбургу «выраз сваёй нязьменнай глыбокай адданасьці».

Стыхійныя дэманстрацыі і забастоўкі пратэсту ў Германіі

БЭРЛІН, 24. У пралетарскім раёне Бэрліну—**Вэдьнгу,** на Леапольдплацы каля 400 рабочых дэманстравалі з заклікам змагацца супроць фашысцкай дыктатуры, за ажыцьцяўленьне баявой праграмы цэнтральнага камітэту беспрацоўных, якая патрабуе мерапрыемстваў супроць голаду і холаду.

Рабочыя стварылі групы, якія, дэманструючы па вуліцах, хорам выкрыквалі лёзунгі: «Далоў Гітлера! Далоў фашысцкую дыктатуру! Няхай жыве адзіны пралетарскі фронт усіх працоўных Германіі!».

23 лістапада вечарам адбыліся дэманстрацыі ў Бэрлін-Ліхтэнбэргу і ў Паўднёва-ўсходняй частцы Бэрліну. Паліцыя разагнала дэманстрантаў.

Стыхійна дэманстрацыі і забастоўкі адбываліся таксама 23 лістапада ў Гамбургу. У рабочым раёне Гамбургу-Вармбэд каля 500 рабочых і работніц наладзілі дэманстрацыю пратэсту супроць фашысцкай дыктатуры, супроць сьмяротнага прысуду над рабочым Батрлем. У Гамбургу ўчора былі праведзены першыя палітычныя забастоўкі супроць запрашэньня Гітлера да ўлады. У Гамбургу каманды рыбалоўных суднаў праводзілі забастоўкі пратэсту, якія працягваліся ад 15 да 45 мінут.

На сходах рабочых нафтавых складаў і вагона-будаўнічых майстэрань раёну Вармбэд аднагалосна ўхвалены рэзалюцыі, якія рэзка пратэстуюць супроць назначэньня Гітлера рэйхсканцлерам і прыцягненьня нацыянал-сацыялістаў у склад ураду. Моцнае абурэньне супроць фашысцкіх пляпаў германскай буржуазіі пануе таксама ў Брауншвэйгу, дзе нацыянал-сацыялісты знаходзяцца на чале ўлады.

Сход актыву заводаў фатаграфічных вырабаў ухваліў рэзалюцыю аб падрыхтоўцы забастоўкі ў знак пратэсту супроць фашысцкай дыктатуры і пастанавіў выпусьціць адозву да ўсіх рабочых заводаў Брауншвэйга з заклікам адказаць забастоўкамі на імкненьне буржуазіі прыцягнуць нацыянал-сацыялістаў у склад ураду.

Вялікае абурэньне пануе таксама сярод рабочых у Ніжня-Рэйнскай вобласьці. У Дусэльдорфе 23 лістапада вечарам па ўсім горадзе ствараліся групы рабочых, якія абгаварвалі баявыя мерапрыемствы барацьбы супроць фашысцкай дыктатуры. Ствараліся дзесяткі рабочых харавых груп, якія хадзілі па дварох рабочых дамоў і заклікалі да стварэньня адзінага пралетарскага фронту для барацьбы з фашызмам.

Польска-германскія перагаворы

ВАРШАВА, 23. У сувязі з бэрлінскай паездкай Шэмбэка польская прэса ажыўлена абгаварвае праблему польска-германскіх адносін. «Глос паранны» піша: «Міністр Бэк выступіў з ініцыятывай урэгуляваньня польска-германскіх адносін. Ён імкнецца вывесьці іх з тупіку і ўступіць на шлях згоды». Газэта падкрэслівае наступныя факты: «На мінулым тыдні быў выклікан у Варшаву пасланьнік у Бэрліне. Яму было тут паведамлена, што ў сувязі з апошнімі падзеямі на міжнароднай арэне, Польшча лічыць неабходным прыступіць да непасрэдных перагавораў з Германіяй па актуальных палітычных пытаньнях». Шэмбэку ў часе яго паездкі ў Парыж і ў Лёндан было даручана высьветліць настроі і азнаёміцца з думкай француска-англьскага ўраду адносна польскай ініцыятывы.

«У гутарках польскіх дыплёматаў у Бэрліне,—піша далей «Глос паранны»—былі закрануты пытаньні аб германскім патрабаваньні роўнапраўя ва ўзбраеньнях, аб польска-данцыгскіх адносінах, скаргі нямецкай нацменшасьці ў Польшчы, а таксама праблема польска-германскіх гаспадарчых адносін». «Глос паранны» падкрэслівае вядомую супярэчнасьць у ацэнцы бэрлінскіх гутарак паміж польскімі і германскімі бакамі. Польскія колы да апошняга моманту імкнуліся прадставіць сустрэчы Шэмбэка і Бэка з германскімі дыплёматамі, як акт міжнароднай ветлівасьці. У той-жа час германскае міністэрства замежных спраў апублікавала паведамленьне, у якім гаворыцца, што па жаданьні польскага ўраду зьмест бэрлінскіх гутарак захоўваецца ў тайне.

„Ваенныя даўгі павінны быць выплачаны“

Н'ЮЁРК, 24. Рузвэльт зрабіў заяву прадстаўніком друку аб тым, што ён зьяўляецца прыхільнікам перагляду пытаньняў аб даўгох або прадастаўленьня мараторыя.

Рузвэльт лічыць неабходным «далікатныя спачувальныя і ўдумлівыя адносіны» да прадастаўленьня краін-даўжнікоў. Ён выказаўся супроць калектыўных перагавораў з краінамі-даўжнікамі. «Кожны асобны выпадак,—казаў Рузвэльт — павінен разглядацца ў сьвятле асаблівых умоў і акалічнасьцяй, уласьцівых кожнай з даных краін». Найлепшы шлях да ўстанаўленьня кантакту паміж даўжнікамі і крэдыторамі, паводле заявы Рузвэльта — гэта ўстаноўленыя дыплёматычныя каналы і існуючыя ўрады, якія будуць дзейнічаць па дырэктывах прэзыдэнта.

Рузвэльт далей заявіў, што ён падзяляе пункт гледжаньня Гувэра па наступных пунктах: ваенныя даўгі зьяўляюцца сапраўднымі пазыкамі, заключанымі з кожным даўжнікам у паасобку. «Урэгуляваньне даўгоў у кожным асобным выпадку—сказаў Рузвэльт—павінна мець на ўвазе платаздольнасьць кожнага даўжніка ў паасобку». Запазычанасьць розных эўрапэйскіх краін нашаму ўраду ня мае ніякіх адносін да рэпарацый». Вашынгтонскі карэспандэнт «Геральд Трыбюн» сьцьвярджае, што «абодвы прэзыдэнты—Гувер і Рузвэльт ажыцьцявілі адзіны фронт у адносінах надыходзячага 15 сьнежня плацяжу ў разьмеры 124 млн. даляраў».

Зьверствы румынскай ахранкі

ВЕНА, 17. Паводле паведамленьня з Бухарэсту, у Румыніі не спыняюцца арышты рэвалюцыйных рабочых. Чарновіцкія газэты паведамляюць аб зьверствах агентаў ахранкі і падаюць выпадкі, калі маладую дзяўчыну праз тыдзень пасьля апэрацыі апэндыцыту зьбівалі ўдарамі нагі ў жывот, калі арыштаваных зьбівалі рамнямі, а потым спаласавана да крыві цела каломі булаўкамі. **У Орадэа (Сэмігрдзьдзе)** былі зроблены масавыя арышты напярэдадні гадавіны Кастрычніка. Адзін з арыштаваных—**рабочы Аляксандр Тот** быў знойдзены вісячым у камэры паліцэйскай турмы. Бургомістр Орадэа прызнаўся прыйшоўшай да яго рабочай дэлегацыі, **што Тот не павесіўся, а быў забіты паліцэйскімі.** Газэта падае сапраўдныя словы бургомістра, які цынічна заявіў—«**Тота забілі таму, што ён ускрыкаў няхай жыве Савецкі саюз. Тот заслужыў сваё пакараньне».**

Арышт дзіцячай дэлегацыі

ВАШЫНГТОН, 24. «Асошэйтэд прэс» паведамляе аб арышце 6 дзяцей і 3 дарослых рабочых, якія спрабавалі праехаць на аўтамабілі да Белага дому (рэзыдэнцыя прэзыдэнта), каб прад'явіць Гувэру патрабаваньне дапамогі дзецям беспрацоўных. Арыштаваныя дэлегаты выбраны на сходзе некалькіх соцен дзяцей рабочых, якія выступілі паходам на Вашынгтон.

Савецка-канадзкі дагавор на дастаўку савецкіх нафтапрадуктаў

МАСКВА. Паводле атрыманых супрацоўнікам ТАСС у Саюзнафтаэкспарце вестак, у апошнія дні **падпісан новы дагавор на продаж савецкіх нафтапрадуктаў для Канадзкага рынку.** Савецкі нафтаэкспарт у Канаду пачаўся ўвясну ў 1932 г. За мінулы пэрыяд у Канаду было вывезена 55 тыс. тон розных нафтапрадуктаў на суму звыш 500 тыс. даляраў. Новы дагавор забясьпечвае вываз савецкіх нафтапрадуктаў у Канаду на працягу 1933 году ў колькасьці **каля 120 тыс. тон на суму 1,5 млн. даляраў.**

Лінейная калібровочная машына LRT-BE4-V2

А. Сталевіч

Рэжым акупацыі—рэжым шыбеніц

Польшча шыбяніц падыйшла да рэвалюцыйнага крызісу — канстатуе XII пленум Выканкому Камінтэрну. У фашысцкай Польшчы, сьціснутай у кляшчах крызісу, які ўсё паглыбляецца, [illegible] павялічваецца армія незадаволеных, прыгнечаных, галодных беспрацоўных, павялічваецца армія, якая не хоча і не можа жыць па-старому. Магутныя баі пралетарыяту, які на тым ці іншым вучастку фронту пераходзіць у контрнаступленьне, [illegible] капіталізму Польшчы; шпарка нарастае аграрная рэвалюцыя, на ЗБ і ЗУ усё часьцей барацьба [illegible] нацыянальна-вызваленчага паўстаньня, [illegible]. Расьце ўплыў і роля кампартыі, [illegible] роля ў кіраўніцтве клясавай барацьбой мас. У рады партыі ўліваюцца сотні і тысячы новых барацьбітоў — [illegible] кампартыі байцоў, прайшоўшых агонь клясавай барацьбы, вытрымаўшых шыбенічны рэжым.

[illegible] капіталізму ў Польшчы; [illegible]. «Чым далей, — тым горш. Дзе выхад? Катастрофа немінуча!» — вось аб чым пішуць і разважаюць буржуазныя журналісты і палітыкі, капіталісты, банкіры, памешчыкі, і чым бліжэй гэта катастрофа — пралетарская рэвалюцыя — тым з большай разьюшанасьцю фашысцкі ўрад капіталістаў і памешчыкаў пускае ў ход свой галоўны сродак — тэрор.

VI пленум ЦК КПЗБ, які нядаўна адбыўся, адзначыў, што «перад набліжэньнем рэвалюцыйнага крызісу і [illegible] нападу на СССР фашысцкі ўрад узмацняе [illegible] рэжым — рэжым шыбеніц, палявых судоў і [illegible] фашысцкі тэрор, [illegible] рэвалюцыйнага руху [illegible]. **Рэвалюцыйны рух, пад кіраўніцтвам кампартыі, разрастаецца, пашыраючы сваю масавую базу, прысьпяшаючы [illegible] рэвалюцыйнага крызісу».**

Крывавая расправа ў клясавай барацьбе набывае ў Польшчы штораз выразьней формы грамадзянскай вайны. Аднак, гэты тэрор зьяўляецца тэрорам **сходзячага са сцэны ныцьця капіталізму, тэрорам,** які выяўляе аслабленьне капіталізму, яго страх перад сьмерцю, перад рэвалюцыяй.

У шыбенічнай Польшчы барацьба супроць камуністаў праяўляецца галоўным чынам у фізычным зьнішчэньні праваднікоў працоўных мас. Вешаюць па шыбеніцах, замучваюць па дэфэнзывах, заганяюць у магілу павольнай сьмерцю — турэмным рэжымам, на-бандыцку, прыбіваюць пры першым лепшым выпадку, дзесяткамі расстрэльваюць пры карных экспэдыцыях, дэманстрацыях.

З 1-га верасьня г. г. уведзены дапаўненьні да карнага кодэксу аб «даразьных судох», паводле якога асуджаныя па артыкуле 102 таксама падлягаюць «даразьным» судом. Такім чынам, **цяпер ужо і барацьбітом нацыянальна - вызваленчага руху пагражае кара сьмерцю** за «адарваньне земляў ад рэчы Паспалітай».

Ужо звыш 200 рабочых і сялян павешана паводле афіцыяльных даных, а колькі-ж загінула ад інквізытарскай рукі акупантаў у часе Камень-Каширскага паўстаньня ды на Валыні, пры Ліскаў і шмат-шмат дзе ў іншых мясцох.

Крывавы фашызм ужо ня толькі пачкамі вешае рабочых і сялян, але і ўвёў **кругавую паруку.** У Ваўкавыску ў гэтым месяцы за тое, што быў забіты мясцовы асаднік, былі павешаны 4 ні ў чым невінаватыя сяляне.

У Горадні споеныя для храбрасьці паліцыянты ня так даўно паранілі пры дэманстрацыі 47 рабочых. Акупанты настолькі адзічэлі і звыраднелі ад клясавай нянаві-

лізацыі і жаху перад надыходзячай рэвалюцыяй, што палачы кінулі ў пятлю шыбеніц нават непаўнагодовых, як гэта было ў Горадні, дзе павесілі 17-гадовага хлопца, і ў Сьвянцянах — 18-гадовага.

[illegible]

У абодвух Баранава ў [illegible] (Гарадзеншчына) [illegible].

У [illegible] 2.000 шахцёраў [illegible].

[illegible]

Вось як, у цені шыбеніц [illegible].

КПЗБ у адной са сваіх адозваў заклікае: **«масавым націскам, усёй грамадой, [illegible] — сьмяротнікі! [illegible] акупацыйня рэжымы [illegible] працоўных мас!».**

[illegible] тэрору — гэта выхад у рэвалюцыйнай барацьбе пад кіраўніцтвам кампартыі, у пралетарскай рэвалюцыі.

У такой напружанай абстаноўцы адбываецца працэс Тарашкевіча — праваднра нацыянальна - вызваленчага руху. Польскі фашызм і яго нахлебнікі бел-чырвона-белая хэўра з Луцкевічаў, Станкевічаў, Акінчыцаў усё зрабілі, каб зламаць рэвалюцыйную волю Тарашкевіча, каб зганьбіць, каб фізычна замучыць. Правакацыя, посулы, тэрор, доўгія гады катаргі, чарненьне, цкаваньне, ізаляцыя ў адзіночцы з забаронай чытаць кнігі і працаваць над сабой — вось мэтады фашызму, якія перанёс Тарашкевіч. Аднак, Тарашкевіч не пайшоў на службу фашызму, ня здрадзіў інтарэсам працоўных мас. Сілу і стойкасьць ён чэрпае ў рэвалюцыйным руху працоўных мас Заходняй Беларусі і ўсёй Польшчы, чэрпае ў тэй гераічнай барацьбе рабочых і сялян, якая прывядзе да пралетарскай рэвалюцыі, да перамогі над акупантам, да Савецкай Польшчы.

Усе працоўныя масы Заходняй Беларусі, тысячныя палонныя капіталу — палітвязьні, а з імі і Тарашкевіч, чэрпаюць свой энтузіязм і сілу ў буйнай пабудове сацыялізму ў СССР, у яго бліскучых дасягненьнях на ўсіх франтох.

Рабочыя, калгасьнікі, сяляне і ўсе працоўныя БССР, адклікаючыся заўсёды на барацьбу працоўных мас у капіталістычных краінах, выкажуць і цяпер сваю пралетарскую салідарнасьць з поваду расправы польскага фашызму над праваднром нацыянальна-вызваленчага руху Тарашкевічам, расправы, якая зьяўляецца адным са зьвеньняў ланцуга белага тэрору, шыбенічнага рэжыму польскіх акупантаў на Заходняй Беларусі.

Кожнай ячэйцы ЛКСМБ--атрад „лёгкай кавалерыі“

Камсамольская «лёгкая кавалерыя» ў БССР яшчэ надзвычай маладая па стажу сваёй работы. Пяць год таму назад, **ня больш, атрадаў** і груп «ЛК» амаль ня было. Толькі ў 1928-29 г.г. на БССР пачаў разьвівацца гэты добраахвотны рух працоўнай моладзі, ініцыятыўны рух і пачын ленінскага камсамолу. І ўжо перад першым усебеларускім зьлётам «лёгкай кавалерыі» камсамол Беларусі ў гэтым напрамку меў некаторыя посьпехі.

Так, у адным толькі **Бабруйску** на той час было 52 атрады, у рабоце якіх прымала ўдзел звыш 300 камсамольцаў. У **Воршы** тады было 46 атрадаў. Нават у такіх раёнах, як **Нараўлянскі** і **Старадарожскі,** у той час было па 1-2 групы «ЛК». Першы ўсебеларускі зьлёт, які адбыўся ў пачатку 1930 году, даў новы зрух. Добраахвотны ініцыятыўны рух камсамолу і працоўнай моладзі ахапіў усе раёны БССР.

Калі ў **Бабруйску** да зьлёту было 52 атрады, дык пасьля зьлёту іх стала 230, а ў **Нароўлі** і **Старых Дарогах** працавалі ўжо не адна ня дзьве, а па 8-10 груп.

У 1931 годзе работа «ЛК» пачала занепадаць таму, што многія райкомы ЛКСМБ не кіравалі гэтым ініцыятыўным рухам моладзі, многія арганізацыі яўна недаацэньвалі значэньня і ролі атрадаў і груп «ЛК». ЦК ЛКСМБ таксама аслабіў кіраўніцтва гэтай работай. У канцы 1931 і ў пачатку 1932 году ў радзе раёнаў **(Нароўля, Старыя Дарогі, Глуск, Мазыр** і інш.) «лёгкая кавалерыя» зусім спыніла работу. На многіх раёнах **(Бабруйск, Ворша)** атрады і групы «ЛК» існавалі ўжо толькі на паперы.

У гэтым годзе работа атрадаў і груп «ЛК» аднавілася толькі пасьля ліста старшыні ЦКК — наркома РСІ БССР тав. **Лычова.** ЦК ЛКСМБ перад другім усебеларускім зьлётам «лёгкай кавалерыі» усім райкомам камсамолу даў канкрэтныя ўказаньні па ажыўленьні гэтай работы.

Другі ўсебеларускі зьлёт «лёгкай кавалерыі» камсамолія Беларусі сустрэла, як і першы, радам некаторых посьпехаў. У атрадах і групах зараз працуе больш 7.000 камсамольцаў і працоўнай моладзі. Атрады і групы «ЛК» зараз адыгрываюць вялікую ролю.

У спрэчках, асабліва па дакладу сакратара ЦК ЛКСМБ тав. **Камарова** 21 лістапада, таварышы, якія выступалі, падмацавалі гэта фактамі.

Атрад «ЛК» на заводзе **«Рухавік рэвалюцыі»** (Гомель) правёў вялікую работу па наладжаньні грамадзкага харчаваньня. Праверылі работу сталоўкі і выявілі рад недапушчальных зьяўішч (павышэньне цэн на абеды, грубыя адносіны работнікаў сталоўкі да рабочых і г. д.). Пасьля гэтага парткалектыў і заўком прынялі меры.

Тав. **Мінін** (кіраўнік штабу «ЛК» на гэтым-жа заводзе) у сваім выступленьні адзначыў і тое, што камсамольскі калектыў, а таксама парткалектыў доўгі час недаацэньвалі ролі «ЛК», не дапамаглі ёй у рабоце.

Магілеўскі раённы штаб рапартаваў усебеларускаму зьлёту «ЛК» аб росьце атрадаў і груп, аб павялічэньні колькасьці ўдзельнікаў у рабоце «лёгкай кавалерыі».

Вялікую дапамогу КК-РСІ аказалі атрады і групы «ЛК» у **Сураскім** раёне.

Студэнты **хэмкамбінату** (Менск) увесь час забясьпечваліся ў ЦРК па 3-м сьпісе, а «лёгкая кавалерыя» дабілася таго, што зараз студэнты забясьпечваюцца па 2-м сьпісе.

«Лёгкая кавалерыя» **Аршанскага** дэпо шмат чаго зрабіла ў арганізацыі і правядзеньні ўсесаюзнага конкурсу спараных брыгад. У выніку парткалектыў, заўком і камсамольская арганізацыя дэпо атрымалі чырвоны сьцяг і прэмію ў 15.000 руб.

— Дасягнутыя посьпехі мы замацавалі, — гаворыць дэлегат дэпо тав. **Міжэвіч,** — зараз мы ўключаемся ў трэці ўсесаюзны конкурс. І тут мы спадзяемся на першынства. Мы зараз змагаемся за чырвоны сьцяг гамбургскіх рабочых.

«ЛК» **Аршанскага** дэпо правяла вялікую работу ня толькі на гэтым вучастку, яна дамаглася таго, што зараз добра праходзяць заняткі адзінай камсамольскай палітшколы і інш.

Дрысенская камсамольская арганізацыя правяла ня меншую работу. Па ініцыятыве груп «ЛК» створана некалькі брыгад на дарбудаўніцтве, праведзены масавыя рэйды па ільнанарыхтоўках, калгасным гандлі і г. д.

Можна падаць яшчэ цэлы рад фактаў добрай работы груп камсамольскай «конніцы». Але гэта ня ўсё патрэбнае. Выступленьні ў спрэчках на зьлёце паказалі, што ў многіх раёнах толькі зараз пачынаецца работа, што некаторыя партыйныя арганізацыі аказваюць зусім слабую дапамогу камсамолу ў кіраўніцтве атрадамі і групамі «ЛК».

Тав. **Коцік** (Нароўля) паведаміў зьлёт, што ў раёне на 42 камсамольскія ячэйкі ёсьць толькі 10 груп «ЛК», якія таксама не працуюць. Нараўлянскі райком камсамолу па сёньняшні дзень нічога не зрабіў, каб паладзіць работу «лёгкай кавалерыі».

Сакратар **рагачоўскага** РК ЛКСМБ свайму намесьніку т. **Тарасіку** заявіў: «Кінь пароць глупства з усякай там «лёгкай кавалерыяй».

У **Бабруйскім** раёне старшыня райбюро ДКА зьяўляецца адначасова і кіраўніком штабу «ЛК». У выніку, калі ёсьць некаторы зрух у рабоце «кавалерыі», дык занепадае работа піянэрарганізацыі.

Такое-ж становішча ў **Полацкім** і інш. раёнах, адкуль нават піянэрработнікаў прыслалі на ўсебеларускі зьлёт.

Апрача гэтага, ёсьць факты, калі «лёгкія кавалерысты», змагаючыся за наладжаньне працоўнай дысцыпліны, самі парушаюць яе. Так, напрыклад, кіраўнік групы «ЛК» у мястэчку **Любані** сыстэматычна позьніцца на работу. Запыталіся ў яго:

— Чаму ты позьнішся кожны дзень?

— Я кожную раніцу з 9 да 11 гадзін правяраю, як зьяўляецца на работу загадчык пошты, — заявіў ён.

Падобныя факты можна сустрэць у **Асіповічах, Тураве** і інш. раёнах.

Складаецца ўражаньне, што недахопаў усё-ж значна больш, чым дасягненьняў. Пастановы першага ўсебеларускага зьлёту «лёгкай кавалерыі» ня выкананы.

Зараз перад другім усебеларускім зьлётам намеціўся зрух. Зьлёт прыняў надзвычай добрыя рашэньні. Але можа здарыцца такое-ж становішча, як і пасьля першага зьлёту. Таму трэба кожнаму райкому камсамолу зараз, адразу-ж пасьля зьлёту, узяцца за рэалізацыю прынятых пастаноў, за баявое ажыцьцяўленьне дырэктыў ЦК і ЦКК аб рабоце атрадаў і груп «ЛК».

Кожны камсамолец-актывіст павінен быць актыўным «лёгкім кавалерыстам». У кожнай ячэйцы павінен быць атрад або група «ЛК». Кожнаму атраду, групе даць добрага кіраўніка!

Дамагацца таго, каб атрады і групы «лёгкай кавалерыі» ня толькі ўскрывалі недахопы, але каб і зьнішчалі іх. Разам з гэтым праз цэнтральны, раённы і нізавы друк трэба паказваць, што выяўлена, як выяўлена, што зьнішчана і як зьнішчана.

А дабіцца гэтага можна толькі тады, калі ЦК ЛКСМБ, цэнтральны штаб «ЛК», райкомы камсамолу і раённыя кантрольныя камісіі КП(б)Б будуць штодзенна, і не наогул, а канкрэтна кіраваць атрадамі і групамі «лёгкай кавалерыі».

В. С—оў.

ПА САВЕЦКАЙ БЕЛАРУСІ

Сьвіслач—Бярэзіна—Дняпро

Начальнік праектнага—вышукальнага аддзелу Белводгасу тав. ЦЮЛЬПАНАЎ паведаміў нашаму супрацоўніку некаторыя даныя аб ходзе работ па рэгуляваньні ракі Сьвіслач.

Ужо закончаны комплексныя дасьледы (тапаграфічныя здымкі) па ўсёй рацэ на працягу звыш 300 кілёмэтраў. Зроблена глебавае абсьледаваньне поймаў ракі і забалочаных плошчаў, якія прылягаюць да Сьвіслачы. Аднначасова распачаты геалёгічныя разьведкі ў раёне Ратамкі, дзе намячаецца пабудова плаціны.

Складзены пляны, сабраны эканамічныя матар'ялы па грузазвароту і інш., што дае магчымасьць прыступіць да складаньня генэральнага праекту рэгуляваньня ракі.

Што дасьць рэгуляваньне Сьвіслачы? Рака карэнным чынам будзе зьменена і прыведзена ў належнае санітарнае становішча. Менск павінен атрымаць чыстую раку, прамысловасьць—крыніцу вадаснабжэньня, а рабочыя—магчымасьць здаровага і культурнага адпачынку. Сам горад Менск павінен быць пазбаўлен ад штогодніх паводак, якія, як вядома, наносяць вялікія страты і разбурэньні.

Правядзеньне вызначаных мерапрыемстваў па рэгуляваньні ракі Сьвіслач павялічыць воднасьць і глыбіню яе патокаў, што дасьць магчымасьць арганізаваць суднаходзтва па ўсёй рацэ да Менску без перапынкаў у летні час. Стварэньне ў сувязі з гэтым простага воднага шляху Сьвіслач—Бярэзіна—Днепр будзе мець вялікае значэньне для Менску.

Аднначасова з гэтым адкрываюцца вялізарныя пэрспэктывы па арганізацыі вялікіх рыбных гаспадарак, асушцы і ўцягненьні ў культурны севазварот дзесяткаў тысяч га забалочаных зямель.

Выпуск тавараў шырспажыву павялічваецца

Арганізавана 22 уцільцэхі

Месячнік арганізацыі ўцільцэхаў і барацьбы за павялічэньне выпуску тавараў шырспажыву даў прыкметны зрух у рабоце многіх прадпрыемстваў лёгкай прамысловасьці БССР.

На працягу месячніка ў асноўным скончана арганізацыя 22 уцільцэхаў.

Павялічылася паступленьне рацыяналізатарскіх прапаноў. Некаторыя фабрыкі і заводы паказалі ўзор барацьбы за шырспажыў і перавыканалі плян трэцяга кварталу. Так, віцебская гарбарня плян выпуску тавараў шырспажыву ў трэцім квартале выканала на 168,9 проц., гомельская гарбарня—на 176 проц., абутковая ф-ка—110 проц., Менская абутковая—107 проц., рымарная фабрыка—126 проц., кушнерная імя 1 мая—130 проц., швэйная «Кастрычнік»—117 проц. і швэйная «Камінтэрн»—159 проц.

Калегія наркамату лёгкай прамысловасьці пастанавіла прэміяваць віцебскую гарбарню 1.000 руб., швэйную фабрыку «Кастрычнік»—800 руб., Палеодрук—800 руб., кушнерную імя 1 мая—500 руб. і г. д. Усяго выдана прэмій за перавыкананьне пляну па шырспажыву ў трэцім квартале на 5.000 руб.

Аднначасова наркамат лёгкай прамысловасьці адзначае, што рад прадпрыемстваў да гэтага часу яшчэ не перабудаваў сваёй работы і адстае ў выкананьні пляну. Так, галянтарэйная фабрыка «За індустрыялізацыю» рэалізавала свой плян толькі на 52 проц., швэйная «Прафінтэрн»—на 48 проц. і швэйная імя Валадарскага—на 29,5 проц.

Новыя пастаноўкі яўрэйскага Дзяржаўнага тэатру

Яўрэйскі Дзяржаўны тэатр БССР рыхтуецца да зімовага сэзону, які адкрыецца ў Менску 1-га студзеня пастаноўкай п'есы Шэксьпіра «Віндзорскія праказьніцы». П'есу ставіць рэжысэр В. Фёдараў—пастаноўшчык «Рэчы Кітай» у тэатры імя Мэерхольда і «Гоп-ля мы жывем»—у «Тэатры Рэвалюцыі» ў Маскве. Пераклад яўрэйскага паэты А. Кушнярова. Спэктакль афармляе І. Крэйн, музыка кампазытара Крукава.

Аднначасова вядзецца работа па аднаўленьні п'есы Шолома Алейхэма «Сьвята ў Касрылаўцы».

У рэпэртуары тэатру п'еса «Закалдаваны кравец» паводле апавяданьня Д. Бэргельсона. Гэту п'есу ставіць мастацкі кіраўнік тэатру т. Рафальскі. У рэпэртуар уключаецца таксама новая п'еса Д. Бэргельсона «Мідас адзін», пераапрацаваная аўтарам з яго аднайменнага раману.

У сакавіку тэатр выедзе ў Магілеў, дзе прабудзе два месяцы.

У маі тэатр зробіць гастрольнае турнэ па УССР і дасьць рад пастановак у Кіеве, Харкаве Днепрапятроўску і Адэсе.

Гомельская ТСТ дабудоўвае сьвінарнік

ХРОНІКА

* **Вялікая мастацкая выстаўка** «Баявы шлях Чырвонай арміі за 15 год» адкрываецца ў менскім ДЧА да пятнаццацігодзьдзя Чырвонай арміі.

* **Дзьве кароткамэтражкі** «Біра-Біджан» і «Авіябрыгада» рыхтуе да пастаноўкі Белдзяржкіно.

* **Прафілякторы па барацьбе з вэнэрычнымі хваробамі** адкрыт у Бабруйску таварыствам Чырвоны крыж.

* **Старшыня ЦК саюзу працмастацтва тав. Баярскі** прыяжджае ў Менск на запрашэньні ЦП саюзу для прачытаньня дакладу на тэму «15 год савецкага тэатру». Крытык і работнік МХАТ імя Максіма Горкага **П. Маркаў** прачытае ў Менску лекцыю на тэму «Станіслаўскі і яго тэатральная дзейнасьць».

* **Новы калгас** арганізаваўся ў Качанскім сельсавеце, Гарадоцкага раёну, у выніку разгортваньня масавай работы сярод беднякоў і серадdespite.

* **Месячнік ліквідацыі** прарыву ў выкананьні пляну мабілізацыі сродкаў па спажывецкай каапэрацыі абвешчан з 20 лістапада ў Пухавіцкім раёне. Увесь апарат райспажыўсаюзу і сельспажыўтаварыстваў мабілізован для правядзеньня месячніка.

Паведамленьні

— 29 лістапада, у 9 гадз. раніцы, у залі Дому Камасьветы адбудзецца аднадзенная канфэрэнцыя завочнікаў ЗКУ, ЗСШ, камсамольск. ун-ту і курсаў партактыву па радыё па г. Менску. Яўка абавязкова.

— Менгарком КП(б)Б сумесна з Менгаржылсаюзам 26 лістапада, у 7 гадз. вечара, у клюбе імя Леніна (вул. Урыцкага) склікаюць агульна-гарадзкую канфэрэнцыю работніц і жонак рабочых. Парадак дня: Аб выніках верасьнёўскага пленуму ЦК УсеКП(б) і задачах справаздачна-перавыбарчай кампаніі спажывецкай каапэрацыі. Сакратары і жаноргі п/к і яч. павінны забясьпечыць сваячасовую яўку выбраных дэлегатак на канфэрэнцыю. Білеты атрымаць у Менгаркоме КП(б)Б, 22-гі пакой.

Папраўка

У тэлеграме ЦК і СНК наконт адгрузкі бульбы, зьмешчанай у «Зьвяздзе» ад 25 лістапада, дапушчана памылка. Надрукавана: «У сувязі з адтэрмінаваньнем пленуму ЦК да 9 сьнежня». Павінна быць: «... да 1 сьнежня».

Адказны рэдактар Г. Н. БРАГІНСКІ.

БЕЛДЗЯРЖТЭАТР УКРФІЛ

1-га сьнежня

Адзіны КАНЦЭРТ. Прэм'ер Бэрлінскай Дзярж. опэры

ГОЛЯНД

пры ўдзеле Міхаіла ГРОЛЬМАН.

Пачатак у 8 гадз. 30 мін. веч. Білеты прадаюцца ў касе тэатру

„Зусім выключнай падзеяй зьяўляюцца выступленьні выдатнага барытона Голянд. Запрошаны нядаўна з Амэрыкі Голянд цяпер заняў ужо першае месца ў Бэрлінскай дзяржаўнай опэры. Яркі рознастайны, цёплы тэмбр голасу сваім аксамітным бляскам пакарае слухача“. Бэрлін. „Генэраль-Анцайгер“

Арт. Голянд адзін з буйнейшых у сьвеце сьпевакоў. У ролі фігаро мы ня ведаем яму роўнага...“ Бэрлін. „Музік унд. Тэатр“.

Першы Дзяржаўны Тэатр (БДТ—І)

Сёньня — Кузьма Чорны

БАЦЬКАЎШЧЫНА

Эпопэя ў 4-х дзеях.

Пачатак у 8 гадзін вечара. Білеты ў раб. касе і касе тэатру.

Памяшканьне Польскага дзярж. тэатру Савецкая, 28 тэл. 15-20

БЕЛАРУСКІ РАБОЧЫ ТЭАТР ЦСПСБ.

СЁНЬНЯ — Н. Федзін.

ЧЫНГІЛЬБУД П'еса ў 3-х актах

Пастаноўка В. Я. Галаўчынера. Музыка С. Палонскага. Танцы Е. І. Вульф

Пачатак роўна ў 8 г. 30 м. Білеты ў касе тэатру з 12-2 і з 4-9 і ў рабочай касе з 12-2 і ад 4-6 гадз. Па калектыўных заяўках—скідка.

ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА Каса—ад 1 гадз. — Замежны мастацкі фільм ШТУРМАН З „ПРЫБОЯ“ Драма ў 8 частках

ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ Каса—ад 1 г. дня. — 1) Мастацкі фільм Чалавек застаўся адзін 2) Кіно-хроніка Саюзкіно

Пралетары — Амэрыканская камэдыя ПАСЬПЕШНАЕ ВЯСЕЛЬЛЕ Звыш праграмы—хроніка. Дзенныя дзіцячыя сэансы ЗА ЧАЦЬВЕРТУЮ ЗЬМЕНУ

СПАРТАК Каса—ад 1 г. дня — Новы мастацкі фільм ЁСЬЦЬ КАПІТАН! драма ў 7 частках

10-ы перасовачны ДЗЯРЖЗЬВЯРЫНЕЦ (Рог Рэспубліканскай і Інтэрнацыянальнай). АДКРЫТ ШТОДЗЕННА з 9 г. раніцы да 11 г. веч. ПАКАЗАЛЬНАЕ КАРМЛЕНЬНЕ ўсіх экспанатаў у 8 г. веч.

Менскі хэміка-тэхналёгічны тэхнікум АБВЯШЧАЕ з 20 лістапада па 15 сьнежня 1932 г. НАБОР СТУДЭНТАЎ з адрывам ад вытворчасьці на аддзяленьні па хлебапячэньні:

1. Мэханічнае—30 чал. (профіль—тэхнік-мэханік).
2) Тэхналёгічнае—30 чал. (профіль—тэхнік-тэхналёг).

Умовы прыёму, згодна апошняй пастановы ўраду.

Даведкі і анкеты ў канцылярыі тэхнікуму (Менск, Падгорны завулак № 7, хэміка-тэхналёгічны тэхнікум) ад 10 да 15 гадзін штодзенна.

Да заявы і дакумэнтаў абавязкова прыкласьці паштовых марак на 40 кап.

Пачатак заняткаў 1 студзеня 1933 г. ДЫРЭКЦЫЯ.

АДКРЫТА ПАДПІСКА на 1933 г. — НА НАВУКОВА-ТЭХНІЧНУЮ ЧАСОПІСЬ ШТОМЕСЯЧНЫЙ — АДКРЫТА ПАДПІСКА на 1933 г.

„ЗА СОЦИАЛИСТИЧЕСКИЙ УЧЕТ“

якая выдаецца Ўсесаюзным таварыствам садзейнасьці сацыялістычнаму вучоту (ВОСУ). Часопісь „ЗА СОЦИАЛИСТИЧЕСКИЙ УЧЕТ“ неабходна ўсім работнікам вучота сярэдняй і вышэйшай кваліфікацыі, эканамістам, плянавікам, настаўнікам, гаспадарнікам і адміністратарам.

ПАДПІСНАЯ ПЛАТА: на год—9 руб., на 6 мес.—4 р. 50 к. на 3 мес.—2 р. 25 к.

З прычыны абмежаванасьці тыражу падпіску неабходна правесьці неадкладна. Падпіска прымаецца ва ўсіх паштовых аддзяленьнях і лістаносцамі.

У мэтах лепшага абслугоўваньня рабочых і працоўных мас гораду Менскім гарадзкім саветам АРГАНІЗАВАНЫ ДЗЯЖУРСТВЫ членаў прэзыдыуму і адказных работнікаў гарсавету.

Дзяжурствы адбываюцца ў памяшканьні гарсавету (3-ці паверх) па вечарох штодзенна з 6—9 г. У выходныя дні—з 10 да 2 г. дня. МЕНГАРСАВЕТ.

СЁНЬНЯ, 26 лістапада, у 6 гадз. веч., у клюбе гарбароў АДБУДЗЕЦЦА КАНФЭРЭНЦЫЯ гаспадарча-разьліковых брыгад гарбарна-абутковых і шчаціна-шчотачных прадпрыемстваў г. Менску

ПАРАДАК ДНЯ: становішча брыгаднага гаспадарчага разьліку. Апрача дэлегатаў запрашаюцца ўсе ўдзельнікі гаспадарча-разьліковых брыгад, старшыні - брыгадзіры, ударнікі, рабочыя і майстры скур-абутковых і шчаціна-шчотачных прадпрыемстваў.

Абавязковая прысутнасьць прадстаўнікоў дырэкцыі, ФЗМК, бюро ІТС, заг. цэхаў, плянавых аддзелаў, бухгальтэрыі, цэхавых кантор.

ЦП саюзу рабочых гарбароў БССР.

У аддзел аб'яў званіце па тэлефону 7-81

ГарКК РСІ, гарфа і Гаржылсаюзам на 26-XI-32 г., у 6 гадзін вечара, у памяшканьні клюбу гарсавету (пляц Волі, 4, 3-ці паверх) склікаецца НАРАДА усіх старшынь праўленьняў і заг. дамамі жактаў г. Менску па пытаньні аб запазычанасьці жактам з боку жыхароў

Загадчыкам дамамі прапануецца прадставіць на нараду канчатковыя весткі аб запазычанасьці на 20-XI-32 г.

ГарКК РСІ Гарфа Гаржылсаюз.

Пляна-эканамічны тэхнікум паведамляе, што ЗАНЯТКІ асеньняга набору г. г. ПАЧНУЦЦА 1-га сьнежня 1932 г. Дырэкцыя.

АДДЗЕЛ КАМУНАЛЬНАЙ ГАСПАДАРКІ МЕНГАРСАВЕТУ катэгарычна прапануе ўсім установам і арганізацыям, якія будуюцца, у дэкадны тэрмін УБРАЦЬ з вуліц будаўнічыя матар'ялы і інш. прадметы, якія перашкаджаюць руху па гораду, як праяжджаючым, так і пешаходам.

У выпадку невыкананьня гэтага загаду, камунаддзелам гэтыя матар'ялы і інш. прадметы будуць забраны на свой склад для ўласнага карыстаньня.

Загадчык Менкамгасу ТАБАЛЕВІЧ.

Рэдакцыі часопісі „Бальшавік Беларусі“ ПАТРЭБЕН на пастаянную работу ВОПЫТНАЯ МАШЫНІСТКА, якая добра ведае беларускую мову.

З прапановамі звярачацца: ЦК КП(б)Б, пакой № 22, тэлеф. камут. ЦК 40, два званкі.

МЯНЯЮ ПАКОЙ у Полацку з асобным ходам на пакой у Менску. Даведацца: Менск, Ленінская, 30, кв. 7. Бубліну для Кеган.

Менск, друкарня «Зьвязды». Галоўлітбел № 337.